

hende saaledes lade sig overvælde af sine Følelser. Han havde ikke set hende græde siden hint Øjeblik paa deres Forlovelses-aften, da hun ufrivilligt havde aabenbaret ham sin Kærlighed, — og Erindringen om denne lykkelige Stund gjorde ham nu saa bevæget, at han selv fik Taarer i Øjnene og angergiven bøjede sig ned og klappede hendes Haar og vaade Kind.

„Min kære, — kære Ven! Havde jeg vidst, at mine Ord kunde gaa dig saa nær til Hjertet, havde jeg sandelig ikke sagt dem. Jeg mente det ikke saa slemt. Du veed jo ogsaa nok — ikke sandt? — at naar du virkelig troer, at det kan være dig til nogen Beroligelse at høre Doktor Hassings Mening, kunde det aldrig falde mig ind for Alvor at modsætte mig det. Jeg vil straks gaa ud til Niels og bede ham spænde for. Saa kan vi have Doktoren her allerede i Formiddag.“

... Da Hansine et Kvarters Tid efter hørte Vognen rulle ud gennem Porten, drog hun et Lettelsens Suk og gav sig til at rydde op inde i Stuerne, for at der kunde se lidt ordentligt ud til Doktorens Modtagelse. Det var første Gang, hun ventede Besøg af en fremmed, der kunde antages at ville se paa hendes Hjem med uvillige Blikke, og hun følte selv, at der var adskilligt, der kunde og burde have været anderledes. Inde i Sovekammeret blev der lagt rent paa alle Sengene, og Sigrid og den lille Dagny blev hentet ind fra Gaarden for at pyntes lidt. Helst havde hun givet dem begge deres Søndagstøj paa; men da hun havde paa Fornemmelsen, at Emanuel ikke vilde synes om det, nøjedes hun med at sæbevaske dem i Ansigtet og give dem rene Forklæder paa. Gutten maatte hun lade være, som han var. Han havde den sidste Halvdel af Natten været temmelig rolig og sov endnu saa fast, at hun ikke nænnede at vække ham.

Emanuels udprægede Ulyst til at se Egnens Læge i sit Hus havde en dobbelt Aarsag. For det første nærede han en indgroet Uvilje imod Lægerne i Almindelighed. Han vilde hævde, at der i det moderne Samfund blev tillagt disse Folk en altfor overdreven Betydning, ja han gav dem en væsentlig Skyld for den Blødgørelse og de Udsvævelser, der havde undergravet de dannede Klasser i Nutiden. Det var hans Overbevisning, at den blinde